

der i klimatisk Henseende ere gunstigere stillede end Danmark, indføres bethdelige Partier Havesager samt Blomster m. v. hertil. Da navnlig de Varer, der indføres tidligt paa Aaret selvfølgelig kunne sælges billigere end de her avlede Produkter, hvis Fremdrivning ved kunstig Varme m. v. medfører en ikke ringe Udgift, ere Priserne gaaede betydeligt ned, og det er derhos endog undertiden vanskeligt for de danske Gartnere at afhænde deres Produkter her i Landet, hvortil endnu kommer, at Afsetningen til Sverige er ophørt paa Grund af Toldpaalæg.

Som Følge heraf vil der formentlig være al Grund til at yde det danske Havesager nogen Beskyttelse ved at lægge Told paa de her omhandlede Havesager, og i Forslaget ere derfor Træer, Buske og Planter, alle Slags ansatte til en Told af 15 Rdr. pr. Pd. Br., affaarne Blomster til en Told af 10 Kr. pr. Pd. affaarne Grene og Blade til en Told af 2 Kr. pr. Pd. Br., en Afgift, som disse Varer, der ubelukkende anvendes som ren Luksus, ville kunne bære, og hvorved der vil være tilvejebragt Betingelser for en passende Konkurrence mellem de indenlandske Gartnere og den fremmede Tilførsel af Havesager.

Tømmer og Træ.

Efter Loven af 4de Juli 1863 skulle „finste Trævarer“ fortoldes saaledes, som af Kongen bestemmes i Henhold til traktatmæssig Overenskomst, og en lignende Bestemmelse er optagen i Udkastet, hvorved bemærkes, at Tolden for disse Varer nu i Henhold til allerhøjeste Resolution af 20de Februar 1864 er 2 Rdlr. 24 f + 6 pEt. i Sportler pr. Kommercelæst i hele Skibsbladninger, og i enkelte Partier 24 f pr. 100 Pd. + 6 pEt. i Sportler. I Loven af 1863 er som toldfrie Træsarter opført „Bukshorn, Ebenholt, Eg, Flotholt, Polkenholt, al Slags Brænde, saa og Baandstager, Enebærstager, Ris og uafbarke Vidier“, og medens der i Udkastets tilsvarende toldfri Position er tilføjet afbarke Vidier, der nu svare en Told af 0,15 f. pr. Pd., har man derimod ubeladt Brænde, der altsaa vil blive toldpligtigt efter Udkastets Løbe Nr. 199 eller 198, imod hvilken Bestatning der ikke synes at kunne rejses nogen begrundet Indvending, eftersom Forstellen mellem Prisen paa det almindelige Brændsel — Kul — og paa Brænde er saa stor, at Benyttelsen af dette sidste som Opvarmingsmateriale er en Luksus, der kun finder Sted hos den mere velhavende Del af Befolkningen. At Brænde behandles efter de samme Regler som

andre usforarbejdede Træsarter vil derhos ved den praktiske Toldbehandling medføre den Fordel, at man undgaar den vanskelige og høist usikre Underjøgelse af, om Træ, der angives som Brænde og efter dets Bestaffenhed i og for sig ogsaa kunde synes bestemt dertil, virkelig ogsaa kan antages at være bestemt til Benyttelse som Brændsel og ikke til Gauntræ — f. Eks. til Fremstilling af Papirmasse eller til Forfærdigelse af Staver eller Bastkasser —, i hvilket Tilfælde der skal svares Told deraf som af andre usforarbejdede Træsarter.

Andre usforarbejdede Træsarter svare nu en Told af 3 Rdl. 24 f pr. Kommercelæst, naar de indføres i fuldt bestuvede Dæksfartøjer eller i Fartøjer, i hvilke den største Del af Rummet under Dækket bestuves af Trælast, og i andre Tilfælde 3,8 f pr. Kubitfod, og med Hensyn til Fortoldningen af Trælast i helt eller tildels bestuvede Dæksfartøjer, der løse ved selve Toldstederne, er det overladt til den Klarerendes frie Valg, om Ladningen skal berigtiges efter Skibets Drægtighed eller efter speciel Opmaaling af Kubitindholdet, medens der ved Losning udenfor Toldstederne i alle Tilfælde skal erlægges 3 Rdl. 24 f pr. Kommercelæst af Skibets Drægtighed. Da det medfører en meget stor Lettelse for Toldbehandling, naar Fortoldningen finder Sted efter Drægtighed, idet den vidtløftige Opmaaling af de enkelte Stykker Tømmer, Planter, Brædder osv. og Udregningen af Kubitindholdet udforder megen Tid og Arbejdskraft, er Forslaget affattet saaledes, at den Klarerende, naar Ladrummet under Dækket optages helt eller dog for $\frac{3}{4}$ af de her omhandlede Træsarter, ikke har noget Valg i denne Henseende, men at Fortoldning da skal ske efter Skibets udmalte Drægtighed, hvorhos der i Udopsætning til Loven af 1863 intet Hensyn er taget til Bestaffenheden af de vedladede Varer, for hvilke der eventuelt kan gives Fradrag. Endelig er Omsætningen af Dækslasten bestemt saaledes, at 60 Kubitfod regnes lig med 1 Ton, medens efter den gældende Lov Dækslasten omsættes efter Forholdet: 45 Kubitfod = 1 Ton.

Alt Træ, som indkommer under saadanne Omstændigheder, at Fortoldning efter Skibsmaalet ikke finder Sted, f. Eks. med Skibe, i hvilke under $\frac{3}{4}$ af Rummet under Dækket er bestuvet med Trælast, eller i Fernbanevognladninger, eller med Dampskibe i mindre Partier sammenblandet med Strygods, vil efter Lovforslagets Løbe Nr. 199, ligesom nu for Tiden, være at opmaale og beregne til Kubitindhold (event. gennem forudgaaende Vejning af Træet, jfr. Anm. 3), hvorefter